

R

REVEIL-SERIE

AAN DE KINDEREN
GEOPENBAARD

JOANNES BEUKELMAN

No. 522

MAART 2016

JOANNES BEUKELMAN

Joannes Beukelman werd op 11 maart 1704 te Hoorn geboren. Hier heeft Florentius Costerus gestaan, en ook de bekende Lambertus de Beveren, die de Pelgrimsreis van John Bunyan van aantekeningen voorzag. Beukelman studeerde te Leiden in de godgeleerdheid. In oktober 1725 ontving hij een beroep naar Oost- en West-Blokker, dat wegens zijn minderjarigheid niet geaprobeerd werd door de Staten van Holland en West-Friesland. Op 27 november 1726 werd hij tot predikant bevestigd in zijn eerste gemeente Driehuizen en Zuid-Schermer. Vervolgens diende hij de gemeenten Alblasserdam (december 1728), Zierikzee (januari 1730), Hoorn (juni 1737), Rotterdam (maart 1749) en 's-Gravenhage (oktober 1750). In Hoorn werkte hij samen met zijn vroegere predikant Lambertus de Beveren. Tijdens zijn predikantschap in 's-Gravenhage betoonde hij zich vurig Oranjegezind. De stadhouder en andere edelen waren dan ook meer dan eens onder zijn gehoor te vinden.

Op 17 augustus 1757 is hij in 's-Gravenhage overleden, nadat een ernstige ziekte zijn lichaam in korte tijd had gesloopt. Velen betreunden hun gewaardeerde leraar. In zijn geboortestad werd hij begraven.

Joannes Beukelman was een ijverige predikant, getrouw in zijn prediking, zijn catechiseren en huisbezoeken, en in het handhaven van de tucht. Vele malen diende hij classis of synode als scriba of preses. Hij mocht getuigen dat hij zegen ondervond op zijn prediking, die ontdekkend en overtuigend was. Zijn preekstijl was eerbiedig, ernstig en gevoelig, waardoor hij geliefd was in de gemeenten die hij diende.

Hij bracht geen onnodige geleerdheid of uitweidingen op de preekstoel. In grote lijnen volgde hij de indeling zoals die toen gebruikelijk was: een korte inleiding, een uitleg van de tekst in enkele punten en een toepassing, waarin hij inging op de onderscheiden zielsgesteldheid van de leden der gemeente.

Zelf heeft hij geen preken in druk laten verschijnen. Zijn nagelaten preken werden gekocht door boekdrukker Jan Abraham Bouvink, die

ze in de jaren 1773-1777 uitgaf in zeven dikke bundels 'Keurstoffen' en 'Vervolgstoffen'. Zijn zoon, ds. Johannes Wilh. Bouvink begeleidde de uitgaven. In totaal zijn 334 preken uitgegeven.

Bronnen: - Nieuw Nederlandsch biografisch
Woordenboek, deel 7
- Reformatorisch Dagblad,
april 2009.

De hierna volgende preek is afkomstig uit 'Het brood der kinderen', of Keur van twaalf gereformeerde leerredenen. Het boekje is uitgegeven bij J.J. Groen te Leiden (z.j.).

De preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands.

AAN DE KINDEREN GEOPENBAARD

door

JOANNES BEUKELMAN

”In diezelfde tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt ze de kinderkens geopenbaard. Ja, Vader! Want alzo is geweest het welbehagen voor U.

Mattheüs 11:25-26

Er is vaak een groot verschil van mening tussen verschillende groepen als het gaat over bepaalde standpunten en meningen. Wat het geloof betreft, geven de roomsgezinden aan de kerk het hoogste gezag, en de geestdrijvers volgen gewoonlijk hun eigen inbeelding. De pelagiaansgezinden – vandaag aan de dag zijn

dat vooral de Socinianen – en allen die met hen samenspannen, verheffen het verstand boven de openbaring.

Maar als wij de kwesties bezien die bij een geschilpunt aan de orde dienen te komen, is het onderscheid tussen de drie genoemde groepen heel gering. Bij een hooggeplaatste rechter dient het te gaan om het vaststellen van de volle waarheid; hij dient dus een juist inzicht te hebben in het onderwerp. Zo niet, dan rust het vonnis op te zwakke gronden om een juiste uitspraak te kunnen doen. Een ander punt is een helder inzicht in de zaak, zodat de rechter niet hoeft te twijfelen aan de juistheid ervan, maar een heldere uitspraak kan doen op basis van het bewijsmateriaal. Een derde punt is de onpartijdigheid van de rechter. Alleen dan is het mogelijk een billijk oordeel te vellen. Ook dient de rechter zelf overtuigd te zijn van zijn geloofwaardigheid, want als anderen die moeten bepalen, kan hij geen onpartijdig rechter zijn. Een laatste punt is de vraag of het oordeel niet tegen te spreken is, zodat de rechter ook met gezag kan spreken.

In feite is de Heilige Schrift ook een bron van kennis. Ze is van God ingegeven, en daarom nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering en tot onderwijzing, 2 Timotheüs 3:16. Gods volk is hierop altijd geweest, zie Jesaja 8:20. Ook Christus en al Zijn discipelen hebben zich hierop beroepen, zie Lukas 24:25 en Handelingen 24:14. Deze aangehaalde teksten laten duidelijk de bovengenoemde voorwaarden zien. De Heilige Schrift spreekt de waarheid, Johannes 17:17; ze is ook helder, zie 2 Petrus 1:19; en ze is onpartijdig. God spreekt hier, en Hij is geen aannemer des persoons, zie Handelingen 10:34. Verder is de Heilige Schrift geloofwaardig, zie Galaten 1:8. Ook is deze bron van kennis niet tegen te spreken, want de auteur is God, Die niet liegen kan (Titus 1:2).

Dit kan van het begrip van een mens en van zijn vermogen om onderscheid te maken niet gezegd worden. Daardoor kan dat begrip ook nooit een richtsnoer van waarheid of leugen zijn. Bovendien, als het menselijke denkvermogen hier rechter zou zijn, moesten de meest

verstandigen ook de beste godgeleerden zijn, maar is dat wel zo? Juist velen van de meest verstandige geleerden hebben de meest uiteenlopende en tegen elkaar strijdende verschillen in de kerk gebracht. Hebben ook niet velen van deze geleerden, als gevolg van hun denkvermogen, de wetenschap van de heilige godgeleerdheid op een verschrikkelijke manier bedorven? Zij hebben immers heel duidelijk laten zien dat zij als gevolg van hun tegenstrijdige manier van denken geen beslissingen konden nemen. Daarom kunnen zij ook niet geraadpleegd worden om aan te tonen of iets juist of onjuist is!

Wel dienen wij na te gaan of ook wij het menselijke denkvermogen niet tot een norm verheffen. Om die reden willen wij uit de mond van de gezegende Heiland horen dat het niet ons denkvermogen is dat ons moet doen geloven, maar de openbaring. Hij is immers de opperste Wijsheid en de enige gezaghebbende Leraar en Rechter Zelf!

De tekst is Mattheüs 11:25-26:

In die zelfde tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde! dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt ze de kinderkens geopenbaard. Ja, Vader! Want alzo is geweest het welbehagen voor U.

De Zaligmaker beëindigt in de tekst van ons hoofdstuk Zijn rede met een nadrukkelijke dankbetuiging aan God Zijn Vader. In vers 27 toont Hij aan wie Hij is en in de verzen 28 tot 30 laat Hij een ontroerende uitnodiging horen aan alle vermoeiden en belasten om tot Hem te komen. Deze tekstwoorden laten een nadrukkelijke dankbetuiging van de Heere Jezus Christus horen aan Zijn Vader, vanwege het openbaren van Zijn genade. Die genade geldt dan niet zozeer de wijzen en de verstandigen, maar veel meer juist hen die als kinderen zijn. Want zó is Zijn welbehagen geweest.

Dit is een onderwerp dat naar onze mening de aandacht van iedere hoorder dubbel waard is.

De Heere schenke er Zijn wezenlijke zegen over, zodat velen van u hierdoor begenadigd, en ook hiertoe verwaardigd mogen worden.

Amen.

Bij het verklaren van deze tekst letten we op de volgende aandachtspunten:

1. op de Persoon Die hier dankzegging doet;
2. op de Persoon Die Hij dankt;
3. op het werk waarvoor Hij dankt;
4. op de reden waarom de Vader dit deed.

Hierna zullen we met enkele woorden van toepassing eindigen.

1.

De Persoon Die hier de dankzegging doet, is niemand anders dan de Heere Jezus Christus. ‘In die zelfde tijd antwoordde Jezus en zeide: Ik dank U, Vader!’ Wie Jezus de Zaligmaker is, Die Zijn volk zalig maakt van hun zonden (Mattheüs 1:21), behoort niemand van u onbekend te zijn; ieder van u behoort dat duidelijk te weten. Jezus antwoordde in die tijd: ‘Ik dank U, Vader!’

In vers 16-19 van Mattheüs 11 had de Zalig-

maker de Joden hun hardnekkigheid verweten door hun verwerpen van het Evangelie. Naar aanleiding daarvan had Hij een weeklacht uitgesproken over Chorazin en Bethsaïda, over Tyrus en Sidon en over Kapernaüm vanwege hun onbekeerlijkheid (vers 20-24). In diezelfde tijd antwoordde de Heere Jezus en zei Hij: Ik dank U, Vader!

Mogelijk denkt iemand nu: Is dat nu een stof om God voor te danken? Toehoorders, het is goed als we de verschillende evangeliën met elkaar vergelijken. Dan is het heel duidelijk dat op dit moment plaatsvond wat in Lukas 10:17-21 geschreven staat. Daar staat dat de zeventig met blijdschap zijn teruggekeerd en toen zeiden: ‘Heere, ook de duivelen zijn ons onderworpen in Uw Naam.’ De Heere Jezus zegt dan dat Hij de satan als een bliksem uit de hemel zag vallen. Deze woorden dient u in feite in de tekst er ‘tussen te lezen’, zoals ook de kanttekening hierbij aangeeft. Onze tekstwoorden vindt u daar in vers 21; dezelfde woorden die hier op onze tekst volgen in vers

27, zien we daar in vers 22.

De Heere Jezus hoorde uit het verslag van de zeventig discipelen welk een zegenrijke uitwerking hun dienst daar heeft gehad; zie Lukas 10:17. Zij waren uitgezonden om in Judea en Galilea het Evangelie te verkondigen. Nu waren ze teruggekomen. Weliswaar hadden de aanzienlijken hun woord verworpen, maar de eenvoudige luisteraars hadden deze boodschap aangenomen. De boodschap werd zelfs met wondertekenen bevestigd, zodat de duivelen hen in Christus' Naam onderworpen waren geweest.

De evangelist Lukas tekent bij deze tekstwoorden in Lukas 10:21 aan dat Jezus Zich verheugde in de geest. Eerst had de ondankbaarheid van de steden in Galilea Jezus droefheid gegeven, maar de goede en gewenste tijding die de discipelen Hem nú brachten, deed Jezus verheugd zijn in de geest. Dit was nu juist het doel van Zijn dienst! Met dat doel had Hij de zeventig discipelen uitgezonden. Bovendien waren er nu velen uit de klauwen van het verderf gerukt; en dat strekte zeer tot

verheffing van Gods genade.

Jezus verheugde Zich niet alleen, maar Hij antwoordde ook en sprak in die tijd. Iemand denkt mogelijk: Kan Jezus antwoorden als Hem niets gevraagd wordt? Dit is inderdaad mogelijk, want in de grondtaal wordt dit woord meermalen gebruikt om hierdoor bijvoorbeeld een vervolg van een gesprek aan te geven. Maar even goed kan dit woord gebruikt worden bij het antwoord op een vraag die Jezus Zelf formuleerde, of op een stilzwijgende tegenwerping die Jezus Zelf maakte. Ook kan dit het gevolg zijn van het antwoord op een opmerking die de zeventig discipelen zojuist gemaakt hadden in Lukas 10:17, namelijk dat ook de duivelen hun onderworpen waren in Jezus' Naam.

Deze gebeurtenis achtte Jezus zo belangrijk en zo waardig, dat Hij God daarvoor dankte. God had de geringe middelen zo wonderlijk gezegend en bevestigd! Dat het Evangelie wordt aangenomen, is geen gevolg van de kracht van een spreker, en ook niet het gevolg van de schranderheid van de luisteraars; nee, God

moet het hart openen, zoals in Handelingen 16:14 staat over Lydia.

2.

De Zaligmaker dankte de Vader, de Heere van de hemel en van de aarde. Hij erkent de weldaad en roemt de Gever, Die Hij Vader noemt, omdat Hij Gods eigen en eniggeboren Zoon was. Hij is het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid, Hebreëen 1:3. De Vader heeft Hem van eeuwigheid gegenereerd, Psalm 2:7; en Hij heeft Hem hetzelfde goddelijke Wezen meege-deeld, namelijk het leven te hebben in Zichzelf, Johannes 5:26.

Jezus beschrijft Hem hier als de Heere van de hemel en van de aarde. Hij is dat omdat Hij alleen, zonder iemands hulp, door Zijn goddelijke kracht, hemel en aarde met alles wat daarin is, uit het niet geschapen en gemaakt heeft. Hij onderhoudt dit alles voortdurend, verzorgt het van alle goed, en doet wel, dragende alle dingen door het Woord van Zijn kracht, Hebreëen 1:3. Ook bestuurt Hij daarin alles naar Zijn

welgevallen. Onze God is toch in de hemel en Hij doet alles wat Hem behaagt, Psalm 115:3. Hij is dus de Heere van de hemel en van de aarde, hoe men dit ook bekijkt. Hij is de Eigenaar van de hemel en van de aarde, en daarom heeft Hij ook de macht en het recht om als een absolute en soevereine Heere van alles, zonder iemands tegenwerking of tegenspraak met het Zijne te doen wat Hij wil. Niemand van alle schepselen, of het nu engelen of mensen zijn, heeft het recht of een reden om kritiek te hebben op Zijn manier van doen, of om enig ongevoegen te laten blijken en te vragen: Waarom doet U dat?

God is de Vader van Christus, de Heere van de hemel en van de aarde. De Zaligmaker heeft ook Zijn bijzondere reden gehad waarom Hij Zijn Vader op deze manier beschreef, namelijk om de heerlijkheid van het Evangelie aan te wijzen, om de inbeelding van het menselijke vernuft aan de kaak te stellen, en om de vrijheid van Zijn werking te laten zien.

3.

Het werk waarvoor Hij de Vader dankt, drukt Hij als volgt uit: ‘Gij hebt deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen, en hebt ze de kinderkens geopenbaard.’

Door deze dingen heeft de Zaligmaker dezelfde dingen op het oog, die Hij hiervóór al heeft behandeld, namelijk Zijn komst als de Messias in het vlees, en ook de kennis, het bewijs en de zekerheid, die men uit Zijn woorden en werken kon afleiden. Hij sprak ook over de verkondiging van het Evangelie aan de armen, over de plaats en de taak van Johannes de Doper, Zijn voorloper, die op Hem wees en van Hem getuigde. Hij had gesproken over de komst van het Koninkrijk der hemelen, dat reeds geweld werd aangedaan en door de geweldigers werd ingenomen met geweld. Met dat doel werden de Joden vóór alle anderen genodigd, op allerlei manieren en met allerlei middelen. Die middelen waren dan eens zacht en dan eens hard van aard. Er was lieflijk gespeeld op de fluit, en ook waren er klaagliederen gezongen door de dienst van Johannes de Doper en van Jezus

Zelf. De woorden die Hij sprak, de werken die Hij deed, de krachten en wonderen die Hij tot stand bracht, en de tekenen die Hij toonde – ze hadden alle hetzelfde doel.

Deze dingen – dus de schatten van de zaligmakende leer van het Evangelie, de verlossing van de zondaren door de Middelaar, en het aanreiken van het middel tot zaligheid – deze dingen waren verborgen voor de wijzen en de verstandigen, en geopenbaard aan de kinderen. Hoewel deze zaken uitwendig aan allen werden voorgehouden, zonder onderscheid, zegt Christus toch dat die voor sommigen wel verborgen waren.

Het is niet voldoende dat de dingen die een mens uit zichzelf niet weet, hem worden voorgehouden in uiterlijke zin. Hij hoort en ziet die wel, maar hij begrijpt ze niet. Hij let er niet op en begrijpt ook de bedoeling van de woorden niet. Zo blijven toch vele dingen voor hem verborgen, die hij wel had kunnen weten of van een ander had kunnen leren. Veel méér is dit het geval als het gaat over bovennatuurlijke, geestelijke en goddelijke zaken waarover

de apostel schrijft in 1 Korinthe 2: ‘Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die van de Geest van God zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden.’ Zal hij die wel begrijpen, dan moet God boven de uitwendige openbaring uit, zijn verstand inwendig verlichten, zijn hart openen en zijn gemoed overtuigen van de waarheid en de noodzakelijkheid die daarin ligt. Dan alleen stemt hij die toe, neemt ze aan en gelooft ze.

Deze beide, de uitwendige en de inwendige openbaring, vallen zeker niet altijd onafscheidelijk samen. God kan het Evangelie en de zaken van Zijn koninkrijk aan de mensen in uiterlijke zin laten verkondigen; maar als Hij *niet* inwendig het verstand verlicht, *niet* het hart opent en *niet* de liefde tot de waarheid geeft om te geloven, dan verbergt Hij deze dingen. Een voorbeeld daarvan lezen we ook in Deuteronomiu 29:2-4. Hoewel de kinderen van Israël al de tekenen en grote wonderen gezien hadden, die God voor hun ogen had gedaan aan de farao, aan al zijn knechten en aan zijn land...

– toch had de Heere hun geen hart gegeven om te verstaan, geen ogen om te zien en geen oren om te horen.

Hoewel God aan niemand iets schuldig is, is het toch een ernstig oordeel dat Hij over sommige mensen laat komen. Het is niet alleen dat Hij hen niet inwendig verlicht, integendeel, maar ook dat Hij hun oren toestopt en hun hart verhardt. Zo sprak God tot de profeet Jesaja: ‘Ga heen, en zeg tot dit volk: Horende hoor, maar versta niet, en ziende zie, maar merk niet op. Maak het hart van dit volk vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze’, Jesaja 6:9-10. Dit is in de tijd van de Zaligmaker werkelijk aan de Joden vervuld, zoals staat in Mattheüs 13:11-15. Johannes merkt in dit verband op: ‘Hoewel Hij zoveel tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet’. Hiermee werd het woord van de profeet Jesaja vervuld, Johannes 12:37-41. Zo waren deze dingen, wel algemeen bekend, maar toch inwendig verborgen.

Dit betreft dan die mensen, die van nature be-
gaaft zijn met een helder verstand, een goede
en heldere meningsvorming, en zo meer. Deze
mensen zijn in staat om de kwesties of vraag-
stukken die kunnen voorkomen in het gewone
dagelijkse leven, te begrijpen en ook te door-
zien. Deze mensen houden zich ook steeds
weer bezig met het lezen van boeken en het on-
derzoeken van allerlei zaken. Hierdoor neemt
hun kennis en geleerdheid mogelijk nog toe,
en daarom worden ze ook door andere mensen
gewaardeerd.

Op zichzelf is dit best een mooie eigenschap en
een goede gave van God als iemand met wijs-
heid en een goed verstand is bedeed, maar in
het algemeen wordt deze kennis toch misbruikt.
Wanneer deze kennis door Gods Geest niet ge-
heiligd is, maakt ze iemand opgeblazen. Deze
mensen hebben dan ook vaak hoge gedachten
van zichzelf, en ze vertrouwen teveel op hun
wijsheid en verstand. Ze willen over alle zaken
een mening hebben en iedereen binden aan hun
mening en gevoelens. Hebben ze een bepaalde
zaak verkeerd begrepen, dan blijven ze toch

hardnekkig en onvermurwbaar bij hun eerder ingenomen standpunt, zonder te letten op de mening van anderen of anderen te raadplegen. Door op deze wijze bezig te zijn, blijven ze de zaak verkeerd opvatten, zodat ze niet alleen zichzelf misleiden maar ook anderen.

Zo ligt het bij het merendeel van de wijze en geleerde mensen in de wereld, zoals de heidense filosofen, de schriftgeleerden en de wetgeleerden. Zo ligt het bij de Farizeeën en de Sadduceeën onder de Joden, maar ook bij de verstandige mensen onder ons, die alles weten van natuurlijke en burgerlijke zaken. Zo ligt het ook bij hen die een minder groot verstand hebben en van wie de boekenkennis niets anders is dan alleen maar onkunde.

Dit geldt vooral als er bovennatuurlijke en goddelijke zaken aan de orde gesteld worden, waarover zij met hun beperkte verstand toch ook hun mening willen geven. Men ziet hen dan op een treurige manier dwalen. Zij worden tot een schrikbeeld met allerlei meningen en gevoelens, en ze zijn door hun beperkte ken-

nis verblind, door hun inbeeldingen misleid, en door een onjuiste mening hoogmoedig. Zo komen zij op verkeerde gronden tot een conclusie, en dan gaan ze weer over tot de orde van de dag. Zo ziet men dat de wijsheid van de wereld, dwaasheid is bij God. Deze mensen lasteren, terwijl ze geen kennis hebben; en met dingen die zij, net als redeloze dieren, wel begrijpen, richten zij zichzelf te gronde, Judas 10.

De wijsheid en het verstand van de natuurlijke mens baat hem niet in de zaken van Christus en Zijn koninkrijk. Ze baten hem zó weinig dat het voor hem – als hij helemaal aan zichzelf is overgegeven – juist des te meer een belemmering is om door te dringen tot de kern. Het gevolg is dan ook dat deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen zijn. Om die reden vraagt Paulus zich af: ‘Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid van deze wereld niet dwaas gemaakt?’ (1 Korinthe 1:20). Als dit nu al geldt voor hen die met hun natuurlijke gaven enig voordeel schijnen te hebben

boven anderen en dus wel enigszins bekwaam lijken te zijn, wat moet men dan niet zeggen van mensen die min of meer onwetend en geheel onervaren zijn?

Weliswaar zijn wel alle mensen van nature en vanuit zichzelf even verdorven, onbekwaam en onwaardig, maar desondanks behaagt het God toch juist om minder geleerde of zelfs ongeleerde en eenvoudige mensen door Zijn genade bekwaam te maken. Dat doet Hij door hun verstand te verlichten, hun wil te heiligen, en hun in het bijzonder die dingen te openbaren, die voor de wijzen en verstandigen verborgen zijn. Daarom voegt de Heere Jezus er hier nog wat aan toe; Hij zegt namelijk dat deze dingen aan de kleine kinderen geopenbaard zijn. Dat is een openbaring die niet alleen uitwendig is waar te nemen, maar ook inwendig. Daardoor worden die dingen niet alleen door middel van de uiterlijke zintuigen, zoals het gehoor, het gezicht en het gevoel bekendgemaakt, maar ze worden ook inwendig aan de ziel en aan het verstand getoond. Hierdoor ziet men de dingen zoals ze

werkelijk zijn en moeten zijn.

Daardoor vallen alle belemmeringen en ver-
hinderingen weg, en er is ook geen plaats voor
eigenzinnigheid, onverzettelijkheid, verkeerde
inzichten, vooroordelen en hoogmoed. Die val-
len nu allemaal weg en worden hoe langer hoe
meer uit de weg geruimd.

Hierdoor komen er gelegenheden en middelen
beschikbaar, zoals lust en liefde tot de waar-
heid, en ook ernst en ijver om dit alles te on-
derzoeken. Psalm 1 wijst hierbij niet alleen op
het dag en nacht overdenken van Gods Woord,
maar ook om dit ernstig en aandachtig te doen,
met een heilige zorg en oplettendheid.

In de weg van voortdurende en aanhoudende
gebeden wordt hun verstand door Gods Geest
verlicht; hun wil wordt gebogen en hun hart
wordt geheiligd. Daardoor ervaren zij werkelijk
welke kracht de woorden van God hebben bij
de juiste gelegenheid en gesteldheid van zaken.
Zo worden zij er met hun hart daadwerkelijk
bij betrokken, zodat zij dingen mogen zien die
voor anderen verborgen zijn. Deze openbaring
vindt dus niet plaats aan ieder in het algemeen,

en evenmin aan wijze en verstandige mensen, die vaak zo trots op zichzelf zijn. Nee, deze dingen worden juist aan de kinderkens geopenbaard. Begrijp goed dat het hier niet gaat om kinderen wat leeftijd betreft, maar veel meer om kinderen in verstand en kennis. Het gaat dus om eenvoudigen van geest, die nog weinig of geen ervaring hebben maar ook geen kennis van zaken. Het gaat om eenvoudige mensen, voor wie de mogelijkheden nog maar beperkt zijn. Zij hebben dus ook nog geen ervaring met allerlei zaken en kunnen zich daarover nog geen mening vormen. Maar toch worden deze zaken aan hen geopenbaard.

Hierbij moeten we nu ook weer niet denken dat God Zijn genadegaven alleen aan eenvoudige en onervaren mensen wegschenkt, en dat deze dingen voor alle wijze en verstandige mensen verborgen gehouden worden. Paulus, Apollos en heel veel anderen, die bijzonder wijs en verstandig waren, bewijzen het tegendeel. Dat is heel duidelijk en niet tegen te spreken. We moeten het daarom zó bezien dat deze dingen *gewoonlijk* en *meestal* voor de wijzen en ver-

standigen verborgen zijn, en aan de kinderen, aan de eenvoudigen en aan de onervarenen geopenbaard worden.

Dit is geen werk van mensen, maar van God. Aan Hem schrijft de Zaligmaker het hier ook toe, als Hij zegt tegen Zijn Vader, de Heere van de hemel en van de aarde: 'Ik dank U, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt ze aan de kinderkens geopenbaard.' De helderheid van het verstand kan dit niet bewerkstelligen! Als men het daar tóch bij zoekt, zal het tegendeel blijken! Hiervoor is namelijk een verlichting nodig met grotere kracht; hiervoor is de kracht van het geloof nodig.

4.

Het is geen teken van Zijn onmacht dat de dingen van Zijn Koninkrijk voor de wijzen en verstandigen verborgen worden gehouden, en wel aan de kinderkens worden geopenbaard. Het is juist het welbehagen van God de Vader, zoals de Zaligmaker dat in vers 26 nogmaals opmerkt: 'Ja Vader, want alzo is geweest het

welbehagen voor U'. Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen, Romeinen 12:36. Daarom kan er buiten Hem ook niets bedacht worden, dat Hem bewogen zou hebben om al van eeuwigheid iets te besluiten dat in de tijd met de mens zal gebeuren ten aanzien van zijn eeuwig wel of wee. God vindt in de mens niets, dat Hem bewegen kan hem te verkiezen. Er is geen enkele reden om hem middelen van genade te schenken en hem zalig te maken. Niemand van de mensen, wie dan ook, heeft op grond van zijn natuur ook maar enige aanleg of geschiktheid om die middelen goed te gebruiken tot zijn bekering en zaligheid. Als dat wel het geval was, zouden dan de wijzen en verstandigen geen mening hebben die beter is dan van anderen? God verbergt deze dingen echter juist voor hen. Hoewel Hij deze dingen aan de kinderkens openbaart, doet Hij dit toch niet, omdat zij geschikter of beter dan anderen in staat zijn om die te begrijpen. Wat zou er toch kunnen zijn in hen, die nog maar nauwelijks hun verstand en onderscheidingsvermogen kunnen gebruiken?

Daarom is niets anders dan Gods vrije wil en Zijn louter welbehagen de oorzaak van alles wat Hij van eeuwigheid besloten heeft, en in de tijd doet of laat. Daardoor verkiest Hij de ene mens en gaat Hij de andere voorbij. Het is immers niet van degene die wil, noch van degene die loopt, maar alleen van de ontfermende God, Romeinen 9:16. Om die reden schrijft de Zaligmaker dit werk dan ook in het bijzonder toe aan dat welbehagen van Zijn Vader. Hij zegt: ‘Ja Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U’. Dit is ontzagwekkend voor de mens, en daarin openbaart zich ook een diepe afgrond die men niet kan peilen of doorgronden. Alle onderzoek dat hierop volgt, is tevergeefs en vruchteloos, want de meest grondige wetenschap is hierbij juist de grootste dwaasheid. Daarom moet men met diepe verwondering en eerbiedige verbaasdheid hierover uitroepen: ‘O diepte des rijkdoms, beide der wijsheid en der kennis Gods, hoe onderzoekelijk zijn Zijn oordelen, en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest? Of wie heeft Hem

eerst gegeven, en het zal hem wedervergouden worden?’ (Romeinen 11:33-35).

Dit welbehagen van God is echter ten hoogste wijs, omdat Hij daardoor de onmacht van het verdorven vlees laat zien. Hij alleen is het Die de mensen onderscheidt, zoals Paulus leert in 1 Korinthe 4:7. Hij toont daarin tegelijkertijd ook Zijn macht, waardoor Hij Zijn welbehagen zeker en onfeilbaar uitvoert. Het maakt voor Hem geen verschil hoe de mensen zijn die Hij voor Zich heeft, of in welke mate ze bekwaam of onbekwaam zijn. Hij verkiest immers de meest eenvoudigen, en de allerslechtsten verwaardigt Hij met Zijn genade. Zo werkt Hij alle dingen naar de raad van Zijn wil, Efeze 1:11. Gods welbehagen is ook rechtvaardig en het ontnemt de mens alle reden van roem of van tegenspraak. Welke reden hebben de wijzen om te klagen dat die dingen voor hen verborgen worden? Door hun eigen waanwijsheid zijn ze hoogmoedig en verachten ze deze dingen en willen er niet van weten. Welke reden hebben de kinderkens om te roemen? Zij zijn overtuigd van hun onkunde en beperkte kennis, en ze

weten ook dat ze nog onvoldoende ontwikkeld zijn en dat het alleen Gods onverdiende genade en goedertierenheid is, waarom Hij die dingen aan hen openbaart. Opdat het zal zijn zoals geschreven is: ‘Die roemt, roeme in de Heere’, 1 Korinthe 1:31.

Dit veroorzaakte bij velen een groot vooroordeel tegen Christus, tegen Zijn leer en Persoon, tegen Zijn dienst en waardigheid, hoewel de oversten van de Joden dat niet openlijk te kennen gaven, Johannes 7:47-49. Maar toch roemt, prijst en dankt Christus Zijn Vader ervoor. Tot zover de verklaring van de tekst.

Toepassing

Laten we nu als toepassing enkele woorden spreken tot onderwijs, waarschuwing, bemoediging en opwekking.

Dan moet allereerst gezegd worden dat de openbaring van de zaligmakende leer van het Evangelie grote dankbaarheid waardig is, want ook Christus dankt Zijn Vader hiervoor. Tegelijk valt op dat de zaligmakende openbaring

van de genade méér geschonken wordt aan eenvoudige mensen uit de arbeidende stand dan aan rijkere en verstandiger mensen. De reden waarom de ene persoon wel begenadigd wordt en de andere niet, is niet het gevolg van een zekere geschiktheid van de mens, maar wordt alleen gevonden in Gods welbehagen.

Zoals we al eerder zeiden, is niet het verstand, maar de openbaring van God de oorzaak en het beginsel van het zaligmakende geloof. Gods openbaring beslist dus ook in allerlei verschillende meningen ten aanzien van het geloof. Ook dit hebben we al eerder gezegd. Iemand kan heel verstandig zijn als het zaken betreft uit het natuurlijke keven, maar daarom is hij nog niet verstandig als het over het geestelijke leven gaat. Die dingen zijn van een hogere orde. In geestelijke zaken zijn we van nature allemaal even blind; zie Romeinen 8:7. God moet de kennis van de geestelijke dingen geven (Mattheüs 13:11); en vlees en bloed kunnen ons die niet openbaren, Mattheüs 16:17.

Als deze dingen zo zijn, hoe dwaas en onjuist

handelen dan zij die eenvoudige en ongeoeffende mensen beledigen en beschimpen, terwijl God juist hen met Zijn zaligmakende genade weleens wil begunstigen boven anderen. Zij handelen dwaas als zij ware begenadigden, die nog niet veel te zeggen hebben en eenvoudig zijn, veroordelen en verachten. Ze handelen dwaas als ze dat ook doen tegenover hen die als kleine kinderen nog niet veel spreken en nog geen verklarende antwoorden kunnen geven. Het zijn dwaze mensen, die zich inbeelden dat de hemel en de zaligheid hun niet ontgaan zullen, omdat zij meer kennis hebben en meer geoefend zijn dan anderen. Het zijn dwaze mensen die trots zijn op hun kennis en vervuld met ijdele inbeeldingen, en een hoge dunk van zichzelf hebben. Het zijn dwaze mensen die veel te veel op hun eigen wijsheid en verstand vertrouwen, of over allerlei zaken hun mening willen geven naar het hun goeddunkt, en die ieder willen binden aan hun uitspraak en hun mening. Het zijn dwaze mensen die bij bepaalde gedachten – die op zichzelf goed zijn maar die ze verkeerd hebben opgevat – toch hardnekkig

en onverzettelijk bij hun mening blijven, zonder na te gaan wie het bij het juiste eind heeft. Het zijn dwaze mensen die naar hun eigen opvatting altijd zo wijs en verstandig zijn, maar toch iets helemaal verkeerd kunnen opvatten, en zonder nadenken daarin volharden.

Mensen bij wie het zo gesteld is, waarschuwen wij met de woorden van Jezus dat God de Vader, de Heere van de hemel en van de aarde, deze dingen voor de wijzen en verstandigen verbergt, en ze aan de kinderen openbaart. Wat denkt u van deze woorden, is dit geen krachtige uitspraak? Loopt u dan geen groot gevaar, om u op een deerniswaardige wijze te bedriegen en op het laatst toch bedrogen uit te komen? In elk geval waarschuwen wij u daarvoor, in Gods Naam. Wat zou het verschrikkelijk zijn als u zich de hemel en de zaligheid ingebeeld en die aan uzelf beloofd hebt! Wat is het verschrikkelijk om dan met een ingebeelde hemel heen te gaan en stervende de ogen open te doen in de hel! Wie moet daar niet met afgrijzen aan denken?

Inderdaad, er worden niet vele wijzen geroepen tot de genade en de zaligheid, zoals 1 Korinthe 1:26 zegt. O, dat u dan eens dwaas werd bij uzelf, opdat u werkelijk wijs mocht worden! Wij roepen u allen toe, die voor uzelf nog geen kennis hebt aan de weg der zaligheid: ‘De zaligmakende genade van God is verschenen aan alle mensen’, Titus 2:11. God geve u dat uw verstand verlicht, uw hart geopend, en uw gemoed erdoor overtuigd mag worden.

Zeg nu niet: ‘Ik ben zo zondig en ik stel zo weinig voor, ik ben maar een eenvoudig en simpel mens. Ik ken geen geloofsoefeningen in mijn ziel en heb geen ervaring in deze zaken. Ik ben zo arm en zonder woorden, ik kan niets uitbrengen!’

Als u echter in het geloof tot de Heere Jezus komt, wees dan verzekerd dat Hij u om die reden niet zou verstoten. Integendeel, het is het welbehagen van de Vader om die dingen aan zulke kinderen te openbaren. Moge de Heere dat meerderen onder u eens doen ondervinden!

Nu zal ik u voorhouden, wie daar aanvankelijk toe verwaardigd zijn, en aan wie God deze dingen al heeft geopenbaard.

Het zijn die mensen die in hun hart iets hebben ontdekt van de Heere Jezus en van de weg tot zaligheid. Zij zijn in hun hart overtuigd van de volstreckte noodzaak om de Heere Jezus en Zijn aangebrachte heil te bezitten, want anders zijn ze verloren. In hun leven zijn de vooroordelen die ze tegen de weg van vrije genade en het genadewerk hadden, in principe al verbroken, zodat zij nu zuchtend verlangen naar dat waar ze eertijds zo tegen waren. Zij hebben lust en liefde gekregen tot de waarheid, en daarnaast ernst en ijver om die te onderzoeken. Na voortdurend en aanhoudend gebed is hun verstand in beginsel verlicht, hun wil is overgebogen, en hun hart geheiligd. Daarmee zijn ze voor zichzelf ook werkzaam geworden. Ziedaar, mijn vrienden! Aan hen heeft God bij aanvang deze dingen geopenbaard.

Ik weet wel dat er mensen zijn met minder ge-

loofsoefeningen en dat er onder het volk van God ook mensen zijn die wat somberder of wat zwakker zijn. Zij zeggen: ‘Deze dingen kan ik niet ontkennen, maar als de Heere Zelf mij deze dingen geopenbaard zou hebben, moest ik er toch meer inzicht in hebben, dan zou ik toch ook meer licht krijgen? Zou ik hierover dan niet met méér onderscheid en méér helderheid kunnen spreken? Daar sta ik vóór!’

Hoor kinderen, als God die dingen aanvankelijk aan iemand openbaart, heeft diegene daar nog niet direct zoveel helder licht in om alles wat diepgaander te bezien. Het zijn ook twee verschillende dingen om genade te *hebben* of ook van genade te kunnen *spreken*. Dat laatste is weer een volgende genade. Men wil gewoonlijk al snel de hoogste trap bereikt hebben, maar zo gaat dat meestal niet! Men moet onderaan beginnen en daarna proberen langzamerhand verder te gaan. Hebt u op het ene moment niet méér licht en inzicht, probeer het dan op een ander moment. Kunt u er op een bepaald moment ook niet helder over spreken, zoals anderen? Ga dan na wat daarvan mogelijk

de oorzaak is. Is het een werk van de Heere of toch niet?

Gelovigen, om u op te wekken roepen wij u allen toe: Vergeet nooit, dat u vanuit uzelf een onwijs en dwaas mens bent, en dat u niets hebt dan wat u uit vrije genade van God hebt ontvangen. Dat is een krachtige reden om nederig te blijven! Geloof ook alles wat God u in Zijn Woord geopenbaard heeft. Bid God veel om Zijn Geest, dat Hij uw ogen nog verder opent en uw hart voortdurend werkzaam doet zijn. Dank God ook voor wat Hij aan u al heeft geopenbaard. De Vader, de Heere van de hemel en van de aarde, Die naar Zijn welbehagen u deze dingen in beginsel heeft geopenbaard, zal dit alles eenmaal méér volkomen aan u duidelijk maken. Dan zal Hij u in het volle genot daarvan stellen, als Hij u door de dood uit dit leven in een zalige heerlijkheid tot Hem zal opnemen.

Ik sluit af met de woorden van Paulus uit 1 Korinthe 13: ‘Wij zien nu door een spiegel in een

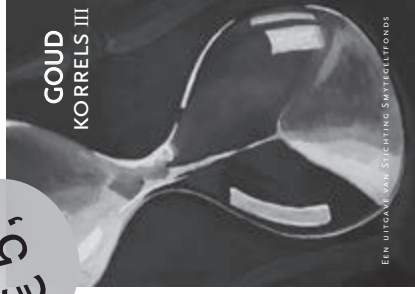
duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht: nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen, gelijk ook ik gekend ben.’
AMEN

STICHTING SMYTEGELTFONDS

Goudkorrels III

- Boekje met harde omslag (72 pagina's)
- Iedere pagina bevat een kort fragment/citaat uit eerder verschenen preken uit de Reveilserie
- Boekje past keurig bij de twee eerder verschenen uitgaven (deel I en deel II)
- Duidelijk lettertype
- Handzaam formaat (18 x 12,5 cm)
- **Waardevol geschenk**
- Prijs voor abonnee Reveilserie: € 5,00 per stuk (excl. verzendkosten)
- Bij bestelling vanaf 5 exemplaren gratis verzending

€ 5,-

Zie www.reveilserie.nl onder de rubriek 'nieuwe uitgave'.
BESTELLEN? VUL ACHTERZIJDE VAN DEZE KAART IN EN DOE HEM OP DE BUS!

BESTELLING "GOUDKORRELS III"

Ondergetekende,

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Telefoon:

Handtekening:

Bestelt bij deze exemplaren "Goudkorrels III"

Voor de prijs van € 5,00 per stuk (excl. verzendkosten).

Vanaf 5 exemplaren geen verzendkosten.

Bestellen kan ook per email: reveil@pietersgroede.nl

Pieters Media

Antwoordnummer 5

4500 WC Groede

STICHTING SMYTEGELTFONDS

Uw Woord is een lamp – oud goud herijkt

Jubileumuitgave met drie preken, uitgegeven ter gelegenheid van de vijfhonderdste uitgave van de Reveilserie (50 jaar Reveilserie). De preken die in dit bundeltje zijn opgenomen zijn:

1. Toegaan in geloof - Florentius Costerus (Romeinen 5:2a)
2. God handelt met zondaars als een vader - Bernardus Smijtegelt (Jesaja 55:7c)
3. Voor wie gelooft is Christus alles - Alexander Comrie (1 Petrus 2:7a)

Verder kenmerkt het boekje zich door:

- een harde omslag (binnenwerk 108 pagina's)
- een duidelijk lettertype
- een handzaam formaat (20 x 13 cm)
- Prijs voor abonnees op de Reveilserie: € 7,50 per stuk (exclusief verzendkosten)
- Bij bestelling vanaf 5 ex. gratis verzending

Zie www.reveilserie.nl onder de rubriek 'nieuwe uitgave'.

BESTELLEN? VUL ACHTERZIJDE VAN DEZE KAART IN EN DOE HEM OP DE BUS!

BESTELLING JUBILEUMUITGAVE

Ondergetekende,

Naam:

Adres:

Postcode:

Plaats:

Telefoon:

Handtekening:

Bestelt bij deze exemplaren jubileumuitgave
Voor de prijs van € 7,50 per stuk (excl. verzendkosten).
Vanaf 5 exemplaren geen verzendkosten.

Bestellen kan ook per email: reveil@pietersgroede.nl

Pieters Media

Antwoordnummer 5

4500 WC Groede

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

In open envelop zonder postzegel zenden aan:

Pieters Media bv
Antwoordnummer 5
4500 WC GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

REVEREIL-SERIE

Voorzitter
Ds. J. Westerink, Urk

Secretariaat
Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 10,- per jaar (10 ex.)

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen
aan:

Pieters Media bv,
Postbus 12,
4503 ZG GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl